Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 10.02.1971, sp. zn. 6 Cz 145/70, ECLI:CZ:NS:1971:6.CZ.145.1970.1

Číslo: 42/1971

Právní věta: Z hladiska premlčania, uplatneného námietkou povinného pri súdnom výkone rozhodnutia na vymoženie dlžného výživného, treba rozlišovať medzi stanoveným opakujúcim sa plnením výživného za jednotlivé mesiace v čase pred a po právoplatnosti vykonávaného rozhodnutia.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 10.02.1971

Spisová značka: 6 Cz 145/70

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Promlčení, Řízení před soudem, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 94/1963 Sb. § 98
§ 104 99/1963 Sb. § 219 40/1964 Sb. § 110

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1971 sb. rozh.

Z hľadiska premlčania, uplatneného námietkou povinného pri súdnom výkone rozhodnutia na vymoženie dlžného výživného, treba rozlišovať medzi stanoveným opakujúcim sa plnením výživného za jednotlivé mesiace v čase pred a po právoplatnosti vykonávaného rozhodnutia.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 10. 2. 1971, 6 Cz 145/70)

Právoplatným rozsudkom z 11. 8. 1964 bol povinný zaviazaný platiť na výživu maloletej K. Š. 250 Kčs mesačne počnúc dňom 1. 4. 1964.

Na návrh oprávnenej z 2. 8. 1968 súd nariadil výkon uvedeného rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného, a to jednak na vymoženie nedoplatku na výživnom za čas od 1. 3. 1964 do 31. 7. 1968 vo výške 2050 Kčs a jednak na vymoženie bežných platieb výživného po 250 Kčs mesačne vopred počnúc dňom 1. 8. 1968.

Povinný navrhol zastaviť výkon rozhodnutia s tým, že vykonávaným rozhodnutím určenú platobnú povinnosť nielen splnil, ale má aj preplatok.

Mestský súd v Bratislave uznesením z 2. 9. 1969 tento výkon rozhodnutia, pokiaľ sa týkal nedoplatku prevyšujúceho 1650 Kčs, zastavil.

V odvolaní proti tomuto uzneseniu povinný namietal aj to, že právo na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného za čas pred 1. 8. 1965 treba považovať za premlčané, a keďže po tomto dni zročné bežné výživné zaplatil, výkon rozhodnutia má byť zastavený.

Krajský súd v Bratislave uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Vychádzal z názoru, že keď bol povinný zaviazaný platiť na výživu oprávnenej v roku 1964, mala oprávnená možnosť podať návrh na výkon rozhodnutia do roku 1974. Keďže návrh na výkon rozhodnutia podala v auguste 1968, podala ho v zákonom stanovenej desaťročnej premlčacej lehote, a preto námietka premlčania neobstojí.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že uznesením súdu druhého stupňa bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 97 ods. 1 Zák. o rod. výživné treba platiť v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Právo na výživné sa síce podľa ustanovenia § 98 citovaného zákona nepremlčuje, avšak práva na jednotlivé opakujúce sa peňažné plnenia výživného sa premlčujú.

Podľa ustanovenia § 110 ods. 3 O. z. úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Súd druhého stupňa naproti tomu vychádzal z toho, že práva priznané rozhodnutím súdu sa premlčujú za desať rokov. Prehliadol ustanovenie § 110 ods. 3 O. z., ktoré treba na daný prípad použiť v zmysle ustanovenia § 104 Zák. o rod. a podľa ktorého sa úroky a opakujúce sa plnenia premlčujú zásadne v troch rokoch.

Z toho ustanovenia však ďalej vyplýva, že v trojročnej lehote sa nepremlčujú tie práva na opakujúce sa plnenia, ktoré boli priznané právoplatným rozhodnutím súdu za dobu minulú, zatiaľ čo práva na opakujúce sa plnenie, ktorých zročnosť nastala až po právoplatnosti rozhodnutia súdu, sa v troch rokoch premlčujú. V prejednávanej veci treba preto z hľadiska premlčania osobitne posudzovať výživné za dobu od 1. 3. 1964 do právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým bolo výživné priznané, a osobitne výživné, ktorého zročnosť nastala po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Za premlčané bude teda treba považovať právo na plnenie výživného zročného po právoplatnosti rozhodnutia súdu a staršieho ako tri roky, počítajúc späť odo dňa podania návrhu na výkon rozhodnutia.

Pretože súd druhého stupňa v uvedenej veci vychádzal z iného právneho názoru, porušil zákon v ustanoveniach § 98 ods. 2 Zák. o rod. a § 110 ods. 3 O. z. v súvislosti s ustanovením § 219 O. s. p.